

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Варна, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Жасмина Ив. Райкова
като разгледа докладваното от Десислава Г. Жекова Търговско дело № 20223100900771 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Постъпилата молба е с правно основание чл.625 във вр. с чл.608 ТЗ, в евентуалност чл.742 ТЗ от длъжник „Алдо Марина“ ЕООД, ЕИК 203510238, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Сан Стефано №3, представлявано от управителя Д.С. А.

Излага се в молбата, че дружеството осъществява неспециализирана търговия на дребно в обекти, разположени в туристически дестинации и дейността му е изцяло със сезонен характер. Туристическият бранш бил сериозно засегнат от кризата с коронавируса, което довело до невъзможност за молителя да осъществява търговска дейност и да обслужва текущите си задължения. Сочи се, че дружеството има парични задължения в общ размер от 177 164лв., включително публични задължения в размер на 133 253лв. До 30.06.2022г. дружеството погасявало своите задължения, но след тази дата възможностите му се изчерпали и затрудненията му нямат временен характер. Моли се за откриване на производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност, в евентуалност поради свръхзадълженост и обявяване на дружеството в несъстоятелност по реда на чл.630, ал.2 ТЗ.

Съдът, като взе предвид събраните и проверени по делото доказателства в тяхната съвкупност и приложимата законова уредба, прие за установено **от фактическа страна.**

От молителя са представени изискуемите приложения към молбата по чл.628 ТЗ.

Приет по делото е ревизионен акт №Р-03000318003990-091-001/05.07.2019г., с обхват на ревизията за корпоративен данък от 01.01.2016г. до 31.12.2016г. и ДДС от 16.08.2016г. до 31.05.2018г.

Съобразно служебно извършена справка в Агенция по вписванията, не са налични вписвания, отбелязвания и заличавания.

В Централен регистър на особените не са налице вписвания по името на длъжника.

Съобразно постъпилата справка №39muluvy6x /16.12.2022г. от Регистъра на длъжниците към Камарата на ЧСИ, няма регистрирани висящи изпълнителни дела с длъжник „Алдо Марина“ ЕООД.

Не са установени и ППС, регистрирани на „Алдо Марина“ ЕООД, съгласно справка от информационната система на КАТ.

Приобщена по делото е справка от ТД на НАП – Варна за данъчните задължения на молителя към 21.12.2022г., според която началото на непогасяваните от дружеството данъчни задължения за осигурителни вноски е 25.09.2018г.; за ДДС датират от 2016г.; за корпоративен данък с падеж 31.03.2017г. По ревизионен акт задълженията са в общ размер от 143 278.20лв.

Неоспореното заключение на вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза сочи коефициентите за обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, както и финансова автономност и задължнялост за периода 2017г. до 20.12.2022г. Обективира в табличен вид и задълженията на „Алдо Марина“ ЕООД по години. Заклучава, че счетоводството на дружеството е редовно водено. Дружеството не притежава финансови дълготрайни активи, ценни книги, не е предоставило заеми. Посочва вземанията на дружеството за обследваните години. От проверените документи, вещото лице е установило, че „Алдо Марина“ ЕООД не извършва дейност от 2020г., като последният приход е от 10.06.2020г. Единствените активи на дружеството към 20.12.2022г. са вземания на дружеството, което не разполага с имущество, което би могло да покрие задълженията му. Вещото лице счита, че финансовите затруднения на дружеството са с необратим характер. Към 20.12.2022г. неразпределената печалба е 132 587.97лв., като за периода 2019г. до 2022г. дружеството е отчело загуба, като в тази връзка в колона „Текуща печалба“ не е посочена стойност. Последният приход, реализиран от „Алдо Марина“ ЕООД е от 10.06.2020г., като през 2017г. реализираните приходи са в размер от 522 080.03лв.; през 2018г. 695 127.81лв.; през 2019г. 4169.62лв. и през 2020г. 100лв. Съобразно изложеното, вещото лице счита, че след 31.12.2018г. с реализираните приходи, дружеството не е било в състояние да погасява задълженията си, които към този момент са били 212 540.56лв. От проверените документи, няма данни за банкови сметки на дружеството. По счетоводни данни, в касата на дружеството са налични 212.87лв. към 20.12.2022г. Съобразявайки реалните публични задължения на дружеството, вещото лице сочи, че към 20.12.2022г. дълготрайните активи са 0, краткотрайните активи и краткосрочни задължения 187. От проверените документи няма момент, в който задълженията да превишават размера на активите, т.е. дружеството да е декапитализирано. Дружеството не разполага с достатъчно активи за покриване на началните разноси в производството по несъстоятелност.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи:**

На основание чл. 607а ТЗ, производство по несъстоятелност се открива за търговец, който е неплатежоспособен, както и при свръхзадълженост на дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции. То се инициира, съгласно чл.625 ТЗ, по подадена до съда

писмена молба от длъжника, съответно от ликвидатора, или от кредитор на длъжника по търговска сделка, както и от Националната агенция за приходите за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или задължение по частно държавно вземане.

В нормата на чл.608, ал.1 ТЗ е дефинирано понятието неплатежоспособност, като е регламентирано, че неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане.

За да се приеме, че е налице неплатежоспособност, следва да се установи, че невъзможността на търговеца да покрие свои изискуеми задължения от вида на посочените, е обективно състояние, което стои извън волята на задълженото лице и е различна от съзнателното фактическо бездействие на длъжника да изпълни конкретно парично задължение към кредитор, както и че тази невъзможност представлява трайно състояние за търговеца. Извод за това дали е налице неплатежоспособност се прави при изследване на цялостното икономическо състояние на длъжника, посредством коефициентите на ликвидност, събираемост и финансова автономност, в това число и дали той притежава достатъчно краткотрайни активи, с които да може да погасява своите краткосрочни, съответно текущи задължения.

От събраните по делото доказателства съдът формира извода, че молба е подадена от легитимирано лице по смисъла на [чл. 625 от ТЗ](#), длъжникът е търговец по според [чл. 1 от същия](#), като се установи наличието и основанието неплатежоспособност.

Налице е изискуемо публичноправно задължение към държавата от страна на длъжника в размер на 143 278.20лв. по чл.608, ал.1, т.2 ТЗ.

Според презумпцията, предвидена в [чл.608, ал.3 ТЗ](#), неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията си по някое от групите вземания, изброени в чл.608, ал.1, т.1, 2 и 3 ТЗ.

В настоящият случай към датата на подаване на молбата длъжникът е спрял плащанията на изискуеми публични задължения към НАП, поради което на основание [чл.608, ал.3 ТЗ](#), съдът приема, че е налице състояние на неплатежоспособност по отношение на длъжника.

На следващо място, съдът при преценка състоянието на неплатежоспособност изследва показателите за ликвидност, които представляват количествени характеристики на способността на предприятието да изплаща текущите си задължения с наличните текущи активи, както и показателите за финансова автономност и задлъжнялост, които характеризират степента на финансова независимост на предприятието от кредиторите. Към 20.12.2022г. коефициентите за обща и бърза ликвидност са 1.0054; за незабавна и абсолютна ликвидност са 0; коефициентът за финансова автономност е 0.0054, а на задлъжнялост 186. Тези данни обуславят извод за силно влошаване платежоспособността на търговеца понастоящем.

Гореизложените цифрови показатели, ведно с обстоятелството, че не се установява понастоящем търговецът да разполага с дейност и имущество, с които да преодолее влошеното финансово състояние, сочат, че състоянието на длъжника понастоящем е дълбоко и необратимо и е налице обективното състояние на неплатежоспособност.

Предвид установяване на главното основание, съдът не пристъпва към разглеждане на състоянието за свръхзадълженост, което е предявено в условията на евентуалност.

Началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои изискуеми парични задължения към кредиторите по [чл. 608 ТЗ](#) с наличните си краткотрайни активи, се определя от неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при отчитане на най-ранния момент на окончателно спиране на плащанията, като външен белег на проявление неплатежоспособността. В практиката на ВКС трайно и непротиворечиво се възприема разрешението, че релевантен за определяне началната дата на неплатежоспособност е моментът на обективна невъзможност да се изпълнят задълженията към всички кредитори с изискуеми и ликвидни вземания, а не спирането на плащането към отделен кредитор, респ. отделни, но не всички кредитори, поради което на съобразяване подлежи не само факта на спирането на плащанията, а причините за това – липсата на краткотрайни активи, с достатъчна степен на ликвидност, за покриване на краткосрочните задължения. Касае се за обективно обусловена невъзможност за изпълнение, а не резултат на субективната преценка, фактическо бездействие или нежелание на длъжника /Решение №20/07.02.2018г. по т.д. 758/2017г. на ВКС, I т.о./.

В процесния случай натрупаните задължения са преимуществено данъчни и осигурителни. Данък добавена стойност е изискуем за процесния период и следва да бъде внесен в републиканския бюджет съгласно чл. 89 ЗДДС в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период, а корпоративният данък за съответната година следва да бъде внесен в срок до 31 март на следващата годината след приспадане на внесените авансови вноски за съответната година /чл.93 ЗКПО/. Следва да бъде съобразено, че задълженията за ДДС и корпоративен данък не възникват с издаването на ревизионния акт през 2019г., или неговото влизане в сила, а той само ги установява, има констативен характер и представлява основание за принудителното им събиране. Т.е., независимо, че тези задължения не са отразени в счетоводния баланс на дружеството за съответните години, те са били съществуващи и изискуеми.

В случая първите неизпълнени задължения към НАП са за данъчен период 2016г., но към 2017г., 2018г. и 2019г. изследваните по-горе коефициенти по счетоводни данни са в норма, или близо до нормата, респективно има вероятност дружеството да е могло да изпълни задълженията си по ЗДДС и ЗКПО в тези години в размер към 2019г. от 143 278.20лв., предвид и че реализираният приход през 2018г. е 695 127.81лв. Т.е., вероятно през 2019г. дружеството все още е могло да изпълни задълженията си към държавата. Първият момент, в който с категоричност се установяват коефициенти за незабавна и абсолютна ликвидност изцяло под нормата, висок коефициент на задлъжнялост от 8.1842 и едновременно с това вече натрупани задължения към държавата и други кредитори, т.е. състояние

на дружеството на окончателна невъзможност да изпълнява задълженията към държавния бюджет, е 2020г. и с оглед съотношение на коефициентите на задължнялост към края на 2019г. /2.3906/ и края на 2020г. /8.1842/, към началото на календарната 2020г. По твърдения на самия молител, кризата, свързана с епидемията от коронавирус е допринесла за окончателно преустановяване на дейността му, а от заключението на вещото лице се установява, че приходът за цялата 2020г. е едва 100лв.

В заключение, с оглед влошената ликвидност към 31.12.2019г. и високата финансова задължнялост, съдът приема, че с изтичане на 2019г. невъзможността на търговеца да изпълнява изискуемите си задължения е вече добила окончателен характер, респективно приема за начална дата на неплатежоспособността 01.01.2020г.

При липса на доказателства за имущество, чиято стойност да покрие разносните по производството по несъстоятелност, с откриването му не би се реализирала неговата цел, формулирана в [чл. 607, ал. 1 ТЗ](#), а именно да се осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за оздравяване на предприятието на длъжника.

В указания от съда по реда на [чл. 629б ал.1 ТЗ](#) срок, заинтересовани лица, както и длъжника, не са изявили желание да предплатят необходимата сума от 5000.00лв. за разноси по производството, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност и производството да бъде спряно в хипотезата на [чл.632, ал.1 ТЗ](#). Имуществото, което ще бъде открито след решението по [чл. 632, ал.1 ТЗ](#) следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството, поради което е необходимо да се наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника.

На осн.чл.620, ал.1 ТЗ, дружеството – молител, следва да бъде осъдено да заплати дължимата за производството държавна такса в размер от 250лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Алдо Марина“ ЕООД, ЕИК 203510238, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Сан Стефано №3, с начална дата 01.01.2020г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „Алдо Марина“ ЕООД, ЕИК 203510238, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Сан Стефано №3

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на „Алдо Марина“ ЕООД, ЕИК 203510238, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Сан Стефано №3.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на „Алдо Марина“ ЕООД, ЕИК 203510238, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Сан Стефано №3.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „Алдо Марина“ ЕООД, ЕИК 203510238, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Сан Стефано №3.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „Алдо Марина“ ЕООД, ЕИК 203510238, със

седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Сан Стефано №3, при обявяване на фирмата си да прибави добавката "в несъстоятелност".

СПИРА производството по несъстоятелност на „Алдо Марина“ ЕООД, ЕИК 203510238, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Сан Стефано №3, на основание [чл. 632, ал.1 ТЗ](#).

УКАЗВА на основание [чл. 632, ал.2 ГПК](#) на заинтересованите лица /длъжника или кредитор/, че в срок от една година от вписването на решението в търговския регистър производството може да бъде възобновено, ако молителят удостовери, че е открито достатъчно имущество или ако депозира сума в размер на поне 5000 лв. за покриване на текущи и начални разноски.

УКАЗВА на длъжника „Алдо Марина“ ЕООД, ЕИК 203510238, че в едномесечен срок от вписване на решението следва да изпълни задълженията си по [чл.632, ал.6 ТЗ](#) и да представи по делото доказателства за предаване на ведомостите в съответното териториално поделение на НОИ.

ОСЪЖДА „Алдо Марина“ ЕООД, ЕИК 203510238, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. Сан Стефано №3, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Варна държавна такса в размер от **250лв.** /двеста и петдесет лева/, на осн. [чл.620, ал.1 ТЗ](#).

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание [чл. 622 от ТЗ](#).

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенция по вписванията служебен препис от настоящото решение, на основание [чл.624, във вр. с чл. 622 от ТЗ](#).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър, на основание [чл.633, ал.1, във вр. с чл.613а, ал.1 ТЗ](#).

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, на основание [чл. 634 ТЗ](#).

Препис от решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на молителя.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по [чл.634в ТЗ](#).

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____